

L'OPA nuclear d'E.ON i l'ocasió de Gas Natural

Darrere les ofertes d'OPA de Gas Natural i E.ON sobre Endesa hi ha en joc el projecte d'acabar amb la nuclearització de l'Estat espanyol, obrint el camí cap a l'economia solar, o de tractar allargar el període de vida de les nuclears existents i intentar que el Govern central op-

ti per nous reactors de quarta generació. L'entrada del colós alemany de l'energia nuclear a Catalunya no es presenta com una bona notícia per als que demanem ja negociacions pel tancament de les centrals d'Ascó i Vandellòs.

Santiago Vilanova

PERIODISTA I CONSULTOR AMBIENTAL

Gas Natural (35,5% de La Caixa) pot acabar perdent el vell somni energètic al que aspirava el malaurat Pere Duran Farell: crear des de Barcelona el grup més poderós de l'Estat espanyol i un dels més grans del planeta.

El gas natural és un combustible fòssil (que emet CO₂) clau per l'economia del segle XXI, com ho va ser el carbó del segle XIX i el petroli del segle XX. Havent estat Catalunya de Gas una societat pionera en la seva introducció (deixant de banda la reconversió del gas ciutat que provocà les explosions de Capitán Arenas i Ladrilleros), tenint el suport del Govern Zapatero, com va tenir en el passat la de Felipe González, tot feia pensar en un èxit de l'OPA sobre Endesa. L'arribada de l'imperi alemany E.ON, però, ha frustrat les aspiracions dels directius de Gas Natural i de La Caixa. Ells havien preparat meticulosament l'OPA per construir un oligopoli energètic sense, potser, conèixer a fons els mecanismes estratègics i el codi d'honor dels grups elèctrics europeus (EDF, ENEL, RWE, SUEZ...). Es més, es varen llençar a la piscina sense valorar el risc que representa fer-se càrrec de la participació d'Endesa en el parc nuclear (Ascó I i II, Vandellòs II, Garoña, Almaraz I i II i Trillo) i dels problemes financers que es derivaran del seu desmantellament. A menys que aquest tema fos prèviament pactat amb el govern del PSOE.*

Gas Natural, La Caixa i la Caixa

RICARD FORNESA, PRESIDENT DE LA CAIXA, AMB MANUEL PIZARRO, PRESIDENT D'ENDESA. ¿HI HAURÀ, FINALMENT, PACTE?

WULF BERNOTAT, PRESIDENT D'E.ON

de Catalunya tenen, en canvi, una solució més sostenible i catalanista que aquest somni espanyol. Es tractaria d'optar per crear un grup energètic de nova planta basat en les microcentrals de cycle combinat i cogeneració (amb gas natural o olis vegetals), l'energia eòlica i la solar tèrmica i fotovoltaica; mercats que tindran un extraordinari creixement en la conca mediterrània en les properes dècades.

D'aquesta manera, la picabaralla amb els centralistes d'Endesa es resoldrà definitivament. Que E.ON hereti el parc atòmic i la seva previsible fallida i quedem-nos nosaltres amb les energies de futur.

Resulta paradoxal veure com el Govern Zapatero, per frenar l'OPA de la societat alemanya, va alegar que les nuclears eren «actius estratègics» i de «seguretat nacional» que no es podien deixar en mans estrangeres (quan tot el control operatiu dels plans d'emergència està sota tecnologia nord-americana). Finalment, ens hem assabentat que l'energia nuclear no és una energia de lliure mercat sinó una imposició de l'Estat. Llavors, per quina estranya raó els directius de Gas Natural s'han obsessionat a assumir el càrrec atòmic sense informar degu-

dament als seus accionistes? Aquest és un fet inexplicable que ha tingut el suport dels mitjans de comunicació catalans i dels nacionalistes de CiU i ERC. Igualment surrealista resulta que el Centre d'Estudis Jordi Pujol hagi ofert la seva tribuna a l'expresident d'Endesa, Felícia Fuster, perquè ens proposi la construcció de més reactors atòmics. Sortosament, en una conferència celebrada dies després en el capítol català del Club de Roma, el professor Dennis L. Meadows, autor del famós informe *The Limits to Growth* («Els límits del creixement») el 1972, i trobant-se Pujol entre el públic i a primera fila, es va referir al lobby nuclear i les seves intencions de construir més centrals com un veritable atemptat a la Humanitat que acabaria portant greus

conseqüències per la proliferació. El nostre expresident va sortir-ne una mica escaldat...

El millor que podria passar és, doncs, que Gas Natural desistís de l'OPA i que els seus directius preparessin el trànsit cap a un model energètic desnuclearitzat i allunyat dels oligopolis europeus. Però això és molt desitjar.

El grup E.ON, com la RWE alemanya, són elèctriques favorables a la reactivació de l'energia nuclear a Europa i formen part del lobby atòmic mundial (amb exportacions de tecnologia a països en vies de desenvolupament, mercat en el qual Gas Natural no té cap experiència). La seva OPA té moltes possibilitats de triomfar si pensem que dins d'Endesa el 15,3% de les accions són fons de pensió nord-americans i que aquests, davant la millor oferta d'E.ON, no estaran per romanços.

Efectivament, la Comissió Europea ha aprovat ja sense condicions l'oferta de compra d'Endesa per part del grup energètic alemany, malgrat reconèixer l'inadequat funcionament dels mercats alemanys de gas i electricitat i ha minimitzat la possibilitat que el projecte causi problemes de competència. La Comissió Europea va afirmar, així mateix, que aquesta operació no

tindrà un impacte significatiu en l'adquisició de gas, ja que les dues empreses implicades tenen proveïdors diferents, però va evitar parlar de la concurrència nuclear. El president d'E.ON, Wulf Bernotat, ja ha destacat que l'aprovació de l'OPA sobre Endesa, contribueix a desenvolupar un mercat energètic paneuropeu amb un paper rellevant de l'energia nuclear.

Si l'oferta alemanya acaba essent acceptada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV), el problema el tindrà el PSOE quan vulgui complir el compromís electoral de tancar les centrals nuclears. Però aquest serà un atzucac del Govern Zapatero. Si, en canvi, hagués triomfat l'OPA de Gas Natural, i s'hagués negociat la futura desnuclearització amb l'empresa catalana, ens trobaríem al principi del trajecte democràtic que s'havia d'haver iniciat després de la mort del dictador Franco, si no s'haguessin produït els Pactes de la Moncloa que mantingueren intocable «l'electrofeixisme».

* La participació d'Endesa en les centrals espanyoles és la següent: Ascó I (100%); Ascó II (85%); Vandellòs II (72%); Garoña (50%); Almaraz I (36%); Almaraz II (36%) i Trillo (1%)

